

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Eam remouet Dibeyus. &c. n. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1606. vitæ intermeratę firmissimum est argumentum. Hic tantus ac talis vir, quem *Bellarminus* olim auditorem suum, non dubitat omni doctrinæ genere & vitæ Sanctitate incomparabilem appellare, cum tot annos Anglicanâ Christi vineam tantis laboribus, vigilijs, periculisque excoluisset, in acerbissimum Ecclesiæ hostium manus delapsus, in crimen Majestatis per summam inuidiam ac malevolentiam vocatus, iniquissimo iudicio oppressus, publicè Londini sententiam sustinuit, die tertio Maij, Anni sexcentissimi Sexti. Res hac ratione gesta est.

Vnde orta
calumnia
in Societa-
tate.

XXI. Puluerariæ coniurationis Machinatores plerique in secretiori iudicio conscientia maculas apud Societatis homines diluebant; id quod Magistratum Hæreticum omnia curiosè circumspiciantem vel pridem non latebat, vel ex *Batesij* coniuratorum famuli inter quæstiones sermone recenter patuerat: Neque admodum credibile videbatur quòd horum nullus rem atrocitate plenam aut consilij aut remedij quærendi causa aperuisset. Veriti igitur aduersarij nè tantum facinus in publicum Catholicæ Religionis odium ignominiamque minus cederet, si paucorum hominum eorumque Laicorum conscientia circumscriberetur, communicare eius inuidiam cum Iesuitis constituerunt; & duobus circiter post detectam coniurationem mensibus, cum toto Regno peruulgatum esset nullum Sacerdotem eius rei fuisse participem, seri rumores cæpti, ac paulatim increbrescere, *Garnettum*, *Greenwayum* (qui & *Tesmundus*) *Gerardum*, coniurationis conscios deprehensos esse: Paulò post calumniæ publica etiam auctoritas addita, propositis totâ Angliâ Edictis acerbissimis quibus *Garnettus* cum Socijs, coniuratorum confessione eius facinoris conuicti dicebantur, & capitalis pœna decreta, si quis hospitio recipisset, si quis iuuisset, si quis oculuisset. Et quoniam de confessione coniuratorum agitur, non abs re erit hic attexere literas de eorum supplicijs scriptas, ex quibus de huiusmodi calumnia quid censendum sit liquido apparebit; De cæteris post videbitur. Literæ sic habent.

Literæ de
supplicio
eorum.

XX. Carissime Domine: Non dubito quin pridem ad te perlatus sit sermo de conspiratione inter octo Iuvenes Catholicos nobiles conflatâ, ad pristinum Regni statum commutandum; qui omnes (præter quatuor occisos, *Catesbeyum*, *Perceum*, & duos *VVrightos*) comprehensi, videlicet, *Euerardus Digbeyus*, *Thomas VVintour*, *Ambrosius Rookwood*, *Ioannes Grant*, *Robertus Keyes*, *Guido Faux*, *Robertus VVintour*, & *Batesius* famulus *Catesbeyi*, supplicio sunt affecti die Iouis & Veneris huius septimanæ, Quatuor ad Sanctum Paulum, & quatuor West-Monasterij. In actione perdullionistota res ab Regio Procuratore in Catholicos, Sacerdotes, & Iesuitas coniecta est; aiebatq; nullam vnquam conspirationem extitisse cuius hi non fuissent auctores; repetitq; iam inde ab Elizabethæ diebus quæ contigerant, nè Essexianam quidem omisit quin & illius faceret Iesuitas & Catholicos architectos. *Euerardus Digbeyus* iudicio postulatus agnouit se in eorum, quod rem celasset; de cætero nihil se egisse, nihil esse machinatum: Quandoquidem verò,

1606.

dem verò celando offendisset, paratum se mori. Si id quod animò intendere vim aliquam habere posset ad exultationem, profitebatur nihil sibi in particulari in hac tota re quassisse, commune Catholicorum bonum habuisse præ oculis, pro quo semper promptus fuerat ad exponendam vitam, fortunas, uxorem, liberos, & quidquid carum esse potest in hoc mundo. Ad hanc desperationem nunquam fuisse venturos, si spes vlla affluisset finis malorum quæ Catholici patiebantur; desperasse, quando Rex fidem in ingressu ad Regnum datam fefelisset. Hic cum Cecilius eum reprehenderet quod Regem publicè accusaret infidelitatis: subiunxit, vel verum id esse quod de Rege diceret, vel Cecilium fuisse Regi iniurium, qui Regis nomine omnem gratiam promisisset Catholicis, quemadmodum ex ipsiusmet ore retulerunt Tressamus & plures alij optimè spectatissimæque fidei viri. Præterea quoniam inaudierat Iesuitas ac Sacerdotes in hac conspiratione accusari, & nominatim *Gerardum*, quo familiariter vsus fuerat, palam contestatus est, neque in Sacramento, neque extra Sacramentum vllò vnquam tempore aperuisse se quidpiam quod ad hanc actionem pertineret, vt qui sciret quantum *Gerardus* abhorreret ab huiusmodi rebus; atque arbitrari se reliquos eiusdem ordinis eius esse mentis, vt si quid ad cognitionem deuenisset omni modo dissuaderent. Tum obsecrans Regem vt uxorem & liberos in possessione retinere vellet eorum agrorum de quibus ante hanc coniurationem disposuisset, finem fecit dicendi.

Digbeyus
à Societa-
te crimen
remouet,

Thomas VVintour fassus se reum, neque expectare se dicebat gratiam, neque cupere: Rogare tamen si fieri posset vt sanguine suo vita fratris redimeretur, quem ipse traxerat in culpam. *Roccauodus* non aliter se reum agnouit, præterquam quod rem cognitâ celasset; paratum semper fuisse pro Religione discrimen quoduis subire; rogare Regem vt in ijs quæ ad uxorem & liberos pertinentâ lege & iustitiâ vellet discedere.

Reliqui pauca locuti agnouerunt se reos, professi ideo se vitam fortunæ commisisse, quod ipsâ vitâ frui non licuisset sine interminatâ vexatione in causa Religionis.

Guido Faux fateri se noluit reum, quoniam multa dicebat in accusatione congesta esse quæ se non tangerent. *Batesius* solus flagitabat parci sibi, vitamque leruari. Multa eo die dicta sunt vehementer in Religionem, in Pontificem, in Sacerdotes omnes, præcipuè vero in *Balduinum* Iesuitam in Belgio, *Cresswellum* in Hispanijs, *Garnettum*, *Gerardum*, *Tesmondum* in Anglia, vt coniurationi consentientes: volente etiam Magistratu. spargitur non immunè esse *Personium*, neque ipsum *Pontificem*, ad quem rumor est missum *Baynamum* qui singula exponat; Reges etiam Franciæ & Hispaniæ atque Archiducem implicatos, quamuis hos nolumus aliquâ culpâ teneri. Quantum hætenus percipere potui Iesuitarum accusatio non alio nititur fundamento quam *Batesij* confessione, qui dicitur accusasse *Greenwayum*, seu *Tesmondum*, tanquam conscium: ipsum enim se rogasse in Sacramento an hero obe-

Batesij in
firma ac-
cusatio.

R r

dienduna

1606.

diendum sibi esset iubenti quidpiam in reipublicæ detrimentum: *Tes- mundus* hæc omnia omnino negat. Et certè *Batesus* tam cupidus erat viuendi, vt quiduis dicturus videretur quò impunitus euaderet. Audiuimus etiam à non indignis fide miserum hominem quibuldam in carcere confessum esse accusasse se falso spe vitæ aliquos è Societate. In loco supplicij frequenter circumspiciebat tanquam expectans nuntium veniæ, id quod qui præsentés erant plurimi obseruarunt: præterquam quod illi soli concessum est ex Regis mandato vt non nisi mortuo præscinderetur funis; alteri nulli hoc datum est; neque aulus est Comes de Mongomorie qui aderat cuiquam eam gratiam polliceri, licet profiteretur se valde affligi cum videret eos tanta cum crudelitate tractari. Adde quod *Cecilius* in concilio fortiter egerit vt coniugi & liberis *Batesij* fauor & subsidium præstaretur, quod arguit fecisse dixisse illum quidpiam quò gratiam mereretur.

Hactenus præter hoc *Batesij*, nihil est quod Iesuitas insinulat, nè quidem in libro qui prodijt in lucem de hac coniratione, neque in *Fauxij*, aut *VVinterij* examinationibus: Nec etiam *Cecilius* in libro quem edidit de eadem re, nec Episcopus *Roffensis* in concione impressa quam habuit ad Sanctum Paulum aliquid afferunt particulare aduersus illum ordinem. Vnde colligi potest Magistratum quærere potius occasionem conflandi ipsi inuidiam, quàm quod reuera causa subsit. Ex leuibus tamen his indicijs prodijt edictum aduersus tres dicti ordinis viros, *Garnettum*, *Greenwayum*, *Gerardum* tanquam Proditores; describuntur personæ, proponitur præmium detegenti. Et accidit vt sub hoc tempus quidam *Littletonus*, *Wigornia* damnatus perduellionis quod *Robertum VVintour* hospitio accepisset, quò vita ei donaretur, significauerit *Garnettum* latere apud Dominum *Abingtonum*: Scrutantur domum, aduocantur fabri latomique & cæmentarij; post multam multorum dierum perquisitionem deteguntur duo latibula; in vno latebat *Garnettus* cum *Oldcorno*, in altero *Ioannes paruus*, *Garnetti*, & *Rodolphus Oldcorni* famulus. Sunt etiam in manibus alij multi Sacerdotes & Iesuitæ; & sanè tam atrox nunc fæuit persecutio aduersus Sacerdotes vt humanitùs euadere non possint: Videntur enim statuisse vel omnes capere, vel fame necare in latebris; id quod necessum est fieri si quod ceperunt prosequantur: Nam domos omnes de quibus est suspicio ipsimet insident quamdiu ipsis visum fuerit. Hoc loco sunt iam res Catholicorum, præter ea quæ nouis legibus parturit Parlamentum multo grauionibus quàm quas hactenus sustinimus, vt in Deo solo spes nostra collocanda sit, cui te & me commendatum cupio. Sexto Februarij Anni 1606. Hæc de indicijs conirationis ab eo scripta sunt qui videtur interfuisse iudicio. Quæ cum illis literis conueniunt quas afferat *Eudemon Ioannis*, scriptas à *Bateso* ad Confestarium paulo antequam ad supplicium raperetur; quarum literarum exemplar affirmat se accepisse ab ijs qui ex *Batesij* autographo ipsa descripserunt. Sunt autem eiu(modi).

Garnettus
capitur.

c. 1. Apot.
n. 2.

Dixi